

SÉŌME .XCII.

IL FĒT BON sélébrér son sŕveréin Siger.

Ô Trę-hôt i me plêt an ton oner tŕŕrs
Chantér, soët le matin sur le sŕlêt levant,
Soët kand l'onbre du soer reviént.

5 Tŕŕrs tę- vérités an pléne nuit dirę,
Tę- bontés le matin partxt anonserę :
Lę- krîrę de la vœs, lęs sonerę de jęs
D'épinęte vïool' ę lut.

Ô Séinger, tu me męs an tŕdivin sŕlas

10 Kontanplant ke tu fęs evrez ă s'ębaïr !
Kand dę- fęs de ta méin un sŕvenir jöies
An plęzir me ravît le kęr.

Séinger, ó kome Ɣrans, ó kome sont profons

15 Tę- hôt-fęs ę déséins troop nubilês ă vœr !
Tęl konseŕ ni dŭ soët onke ne fut konu,
Ni du fŕ ne fut onke su.

Kand lon vœt le méchant an sa vijęer florir,

Éinsin k'ęrbe ki êt vęrde desus le pré,
Kroęsant ā se k'apręs tunbe desŕs la fô :
20 Éinsin dęt le méchant fenę.

Lę- pęrvęrs alafin sont ajamęs détruis,

Pŕ ne plus relevér sont déjetés aplat :
Tœ trę-hôt ajamęs san- varięr nŭ dœr,
Tŕŕrs męme tu ęs, Siger.

25 Vœsĭ tęz anemis tŕs ruinés ę moors :

Vœsĭ tęz anemis (ô sŕveréin) dęfęs.
Lę- pęrvęrs devöies prons ă méhansetę,
Ékartés périront dutxt.

Sanblabl' ā l'animal, kĭ leve sur le dęf

30 Un lonƔ brook atachę, brāve je pœrterę
Mon front hôt ęlevę, mœ ki serę Ɣalard
D'un fręs bôm' odorant lavę.

La vanjanse mon eł êze rejardera

Dę- pęrvęrs ki s'ętoęt kontre męę ělevęs :

35 Męz ĩręęez alęrs sur tęmez annemis

Orront mon dezir āvenu.

Un bon, tęl ke la palm' an sa vijęer, florĭt :

Tęl k'ę ĩ mont de Liban un sędr', ĭ pęssera.

Plantęs dęę- le Sięer vęrdęięront tęjęrs,

40 Prins dan l'ęętre de nętre Die.

An vięęesse robust' ankore jęrmeront,

Fęors, dispęos, vijęręęs : Pęr pęblięr komant

Antięr ěę le Sięer, ě ke ma ręch' il ěę :

K'an lui n'ęę nule lādetę.